

TR

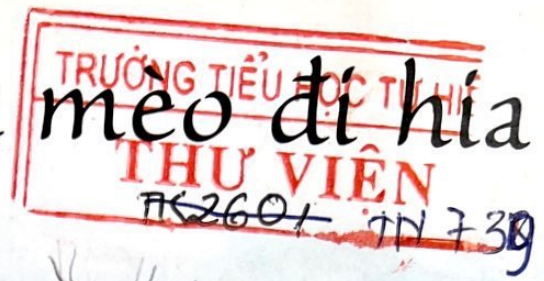
vườn cổ tích

CHỮ MÈO ĐI HIA

NXB MỸ THUẬT

Chú mèo đi hía

Ngày xưa ngày xưa, một ông chủ cối xay bột nghèo có ba người con trai. Khi chết ông chỉ để lại cho các con một chiếc cối xay gió, một con lừa và một con mèo. Với số của cải quá ít ỏi này, việc chia thừa kế cũng được thực hiện chóng vánh. Cậu cả chiếm ngay chiếc cối xay gió, cậu thứ lấy luôn con lừa và chỉ còn lại con mèo giành cho cậu út. Cậu út rất thất vọng vì chỉ được nhận một món thừa kế quá ít ỏi như vậy.

- Các anh mình sẽ có thể có một cuộc sống tạm tạm khi làm việc cùng nhau. - Cậu ta thở dài than phiền - Còn mình, sau khi đã ăn thịt con mèo này rồi và lấy da nó làm một chiếc bao tay, thì mình sẽ ra sao đây?

Con mèo懂 tai lên nghe những lời nói của cậu chủ mới của mình và nghiêm túc nói với cậu ta:

- Cậu chủ, chẳng việc gì phải buồn lòng cả. Nếu cậu cho tôi một chiếc túi và một đôi hia, tôi hứa với cậu là cậu sẽ không bị thất vọng đâu.

Chàng trai liếc nhìn con mèo của mình vẻ nghi ngờ. Nhưng cậu cũng biết nó là con vật nhiều mưu mẹo. Nó đã hoàn thành vô khối kỳ tích nhào lộn để bắt những lũ chuột lớn nhỏ thường kéo về sống và phá phách trong cối xay gió của cha cậu rồi còn gì? Vậy thì cậu có thiệt hại gì đâu?

Khi được cậu chủ đồng ý, mèo ta liền hãnh diện xỏ ngay hai chân vào đôi hia và đeo chiếc túi chéo qua vai. Trang bị xong, nó liền tiến vào khu cấm săn cạnh nhà, đây là nơi có rất nhiều thỏ hoang. Nó cho hạt ngũ cốc và cây bồ công anh vào đáy túi, rồi chân ngoắc vào dây buộc túi, nằm dài trên thảm cỏ và giả vờ ngủ say. Với những món ăn hấp dẫn này, nó muốn quyến rũ một chú thỏ non nào đó chui vào túi. Chỉ sau một lát, một con thỏ lần tới đánh hơi, thấy bữa ăn quá quyến rũ, liền chui vào trong túi. Chú mèo lập tức kéo dây thít miệng túi thật chặt rồi khoác lên vai. Rất tự hào về cuộc săn của mình, chú mèo liền chạy đến lầu đài đức vua và xin được yết kiến.

Khi đã vào trong cung điện của đức vua, nó làm bộ rất cung kính, cúi chào và nói với đức vua:

- Tôi bệ hạ, đây là một con thỏ trong khu cấm săn mà quý ngài hầu tước Carabas (là tên đầu tiên xuất hiện trong đầu nó để chỉ người chủ mới của mình) đã giao trọng trách cho thần, nhân danh hầu tước, mang dâng lên đức vua.

- Hãy nói với chủ của người là ta cảm ơn ông ấy. - Đức vua trả lời - Và hành động của ông ấy đã làm ta rất cảm động.

Vài ngày sau đó, chú lại đi săn. Lần này, chú ẩn mình trong cánh đồng lúa mì, miệng túi luôn mở to hết cỡ. Sau một lúc đợi chờ, hai con gà gô chui vào trong túi và chú nhanh nhẹn thít miệng túi lại và bắt sống cả hai. Chú trở về đem tặng đức vua cả hai con gà gô, như lần đem tặng con thỏ. Đức vua rất vui mừng vì sự có mặt của chú và tỏ ý muốn trao cho chú một vinh dự. Như vậy trong nhiều tháng, chú mèo đã thường xuyên tới thăm và đem tặng đức vua những lâm sản mà hầu tước Carabas săn được.

Một hôm, chú biết được tin quốc vương sẽ dạo chơi bên bờ sông cùng cô con gái yêu của mình, một nàng công chúa đẹp như ánh dương. Chú liền chạy về gặp cậu chủ của mình và nói:

- Nào nhanh lên, cậu chủ! Cậu hãy xuống sông và tắm ở nơi gần chiếc cầu nhỏ, còn lại để tôi lo. Nếu cậu chủ làm theo lời tôi, thì cậu sẽ có một tài sản lớn.

Hầu tước Carabas làm theo những lời chỉ dẫn của chú mèo, mà thực sự không hiểu là việc này sẽ đem lại cho cậu điều gì.

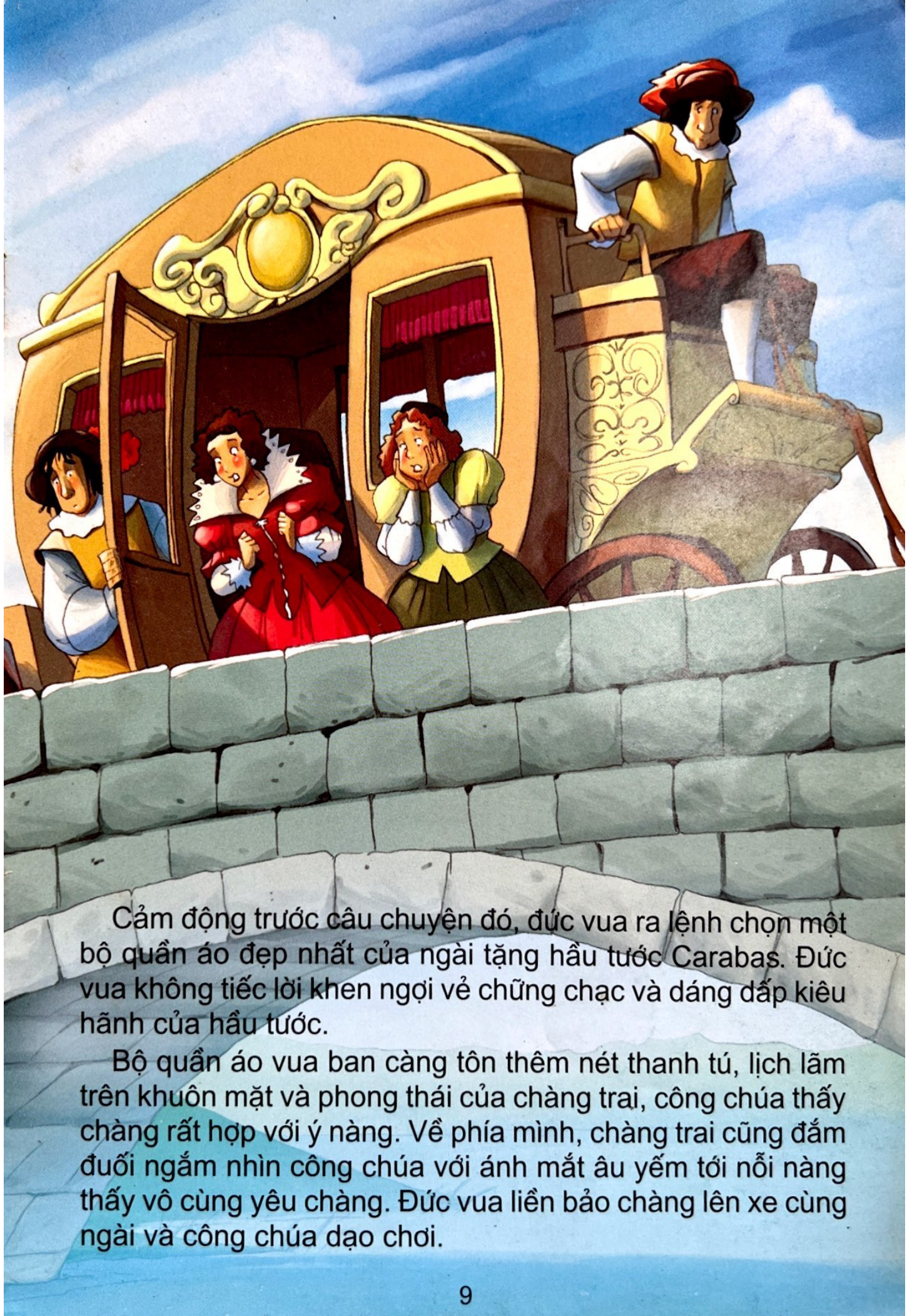

Đúng lúc chiếc xe ngựa bốn bánh của đức vua đi qua, chú mèo liền lấy hết sức kêu to:

- Cứu với! Hầu tước Carabas đang bị đuổi nước! Cứu với!

Nghe thấy tiếng kêu, đức vua liền bảo dừng lại và thò đầu qua cửa xe. Ngay lập tức, ngài nhận ra chú mèo đã thường xuyên đem biếu ngài sản vật núi rừng trong nhiều tháng gần đây. Đức vua ra lệnh cho lính cận vệ của mình nhanh chóng cứu giúp hầu tước Carabas. Trong khi lính cận vệ đưa chàng thanh niên khốn khổ kia lên khỏi dòng nước, chú mèo tiến lại gần cỗ xe và kể cho đức vua rằng trong lúc cậu chủ của chú tắm dưới sông, bọn trộm đã lân la lại gần và đã lấy mất hết quần áo của cậu. Thực ra, chú mèo đã mang quần áo của cậu chủ giấu kín dưới một tảng đá khá xa nơi đó.

Cảm động trước câu chuyện đó, đức vua ra lệnh chọn một bộ quần áo đẹp nhất của ngài tặng hầu tước Carabas. Đức vua không tiếc lời khen ngợi vẻ chững chạc và dáng dấp kiêu hãnh của hầu tước.

Bộ quần áo vua ban càng tôn thêm nét thanh tú, lịch lãm trên khuôn mặt và phong thái của chàng trai, công chúa thấy chàng rất hợp với ý nàng. Về phía mình, chàng trai cũng đắm đuối ngấm nhìn công chúa với ánh mắt âu yếm tới nỗi nàng thấy vô cùng yêu chàng. Đức vua liền bảo chàng lên xe cùng ngài và công chúa dạo chơi.

Chú mèo sung sướng mãi
nguyện vì tất cả đã diễn ra đúng như chú
đã hình dung. Lúc này chú chạy vụt đến trước một
cánh đồng lúa mì và nói to với những người nông dân đang thu
hoạch vụ mùa:

- Hồi những người dân đang gặt lúa, nếu các bạn không nói
với đức vua rằng số lúa mì này thuộc về hầu tước Carabas thì
tất cả các bạn sẽ bị băm vụn ra đấy!

Chỉ sau ít phút, xe đức vua đi tới và ngài hỏi những người
nông dân cánh đồng họ đang thu hoạch là của ai vậy.

TRƯỜNG TIỂU HỌC TỬ HIẾU
THƯ VIỆN

- Là của hầu tước Carabas đấy ạ! - Tất cả đồng thanh trả lời vì sợ lời đe dọa của chú mèo.

- Cậu có một khoản thừa kế khá đấy. - Đức vua nói với chàng trai.

- Tâu đức vua! - Hầu tước đáp - Hàng năm, cánh đồng lúa mì này mang lại cho thần những vụ mùa bội thu.

Đức vua khen ngợi hầu tước và câu chuyện cũng xảy ra như vậy với tất cả những người họ gặp sau đó, trên đường đi. Đức vua vô cùng ngạc nhiên vì sự giàu có của vị hầu tước này.

Cuối cùng chú mèo đến trước một tòa lâu đài rộng mênh mông mà chủ là một con yêu tinh chuyên ăn thịt người - kẻ giàu nhất mà người ta biết. Chứng cứ là toàn bộ đất đai mà đức vua vừa chạy xe qua đều là một phần trong vùng đất của con quỷ này. Chú mèo đã chú ý tìm hiểu về gã chủ của vùng đất, đã đề nghị được gặp và nói chuyện với gã. Con quỷ cũng tiếp chú lịch sự, nhã nhặn theo khả năng của gã có thể.

- Thưa đức ông! - Chú mèo vừa nghiêng mình trước con quỷ vừa nói - Tôi không muốn đi quá gần nơi ở của ngài mà không ghé vào gặp ngài. Hãy nghe đây, người ta nói với tôi là ngài có tài biến hóa thành bất kỳ con vật nào ngài muốn, vậy ngài có thể biến thành một con sư tử hoặc một con voi chẳng hạn!

- Tất cả những lời nói đó đều là thật cả! - Con quỷ thô bạo trả lời - Ta có thể chứng tỏ điều đó cho người thấy trong chốc lát.

Và thế là con quỷ biến hình thành con sư tử khổng lồ.

Vừa thấy con vật to quá cỡ này hiện ra, chú mèo vội chạy trốn ngay vào trong ống máng, tuy không dễ dàng chút nào, với đôi chân đi hài. Khi đã an toàn chễm chệ trên mái nhà, mèo ta đợi cho tới lúc tên chủ nhà kia trở lại nguyên hình dạng cũ, mới tụt xuống khỏi nơi tránh nạn trên cao. Sau khi đã thừa nhận với con quỷ là mình đã rất sợ, chú mèo lại nói tiếp:

- Người ta đã cam đoan với tôi, nhưng tôi không thể tin được là ngài có khả năng biến thành một con vật thật bé, ví dụ như, con chuột nhắt chẳng hạn. Lần này mà được thấy tận mắt thì tôi mới tin là ngài có thể biến hóa ngay thành bất cứ thứ gì.

- Không thể ư? - Con quỷ nói - Vậy thì hãy xem đây!

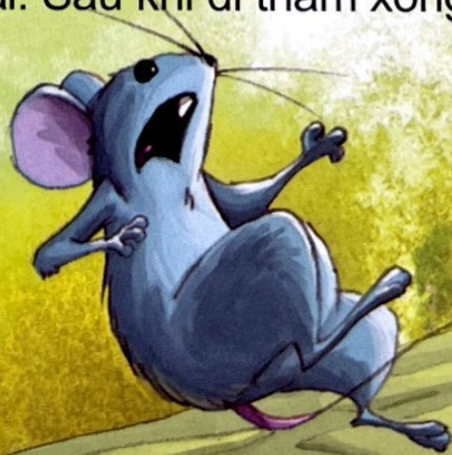
Ngay lập tức, hắn thay hình đổi dạng thành một con chuột nhắt bé xíu. Nhanh như cắt, chú mèo nhảy tới vồ lấy và nuốt chửng con chuột nhắt đó.

Vừa lúc đó, đức vua tới bên ngoài và thấy lâu đài quá đẹp. Chú mèo nghe thấy tiếng xe ngựa vừa tới, đã xuất hiện ngay trên chiếc cầu kéo và đi đến gặp cả đoàn người của đức vua:

- Xin kính mừng đức vua đã tới thăm lâu đài của hầu tước Carabas!

- Lâu đài này cũng lại của khanh ư? - Đức vua kêu lên - Huy hoàng, lộng lẫy quá mất thôi! Bên trong cũng rực rỡ như vậy chứ? Khanh có thể cho chúng ta thăm nơi ở của khanh không?

Hầu tước chìa tay ra cho nàng công chúa trẻ trung vịn và cả hai cùng theo đức vua đi vào lâu đài. Sau khi đi thăm xong, họ liền bước vào trong một căn phòng lớn đã được bày sẵn một bàn tiệc lộng lẫy. Thực ra, đó là bữa chiều mà con quỷ đã tổ chức để chiêu đãi một số bạn bè sẽ tới thăm hắn vào ngày hôm đó, nhưng rồi chẳng đứa nào dám bước chân vào khi biết tin con quỷ đã mất tích.

Đức vua rất hài lòng chàng hầu tước Carabas, chẳng khác nào công chúa thấy ngài hầu tước càng ngày càng trở nên quyến rũ. Lúc đó, khi thấy tất cả tài sản to lớn mà hầu tước có và sau khi đã uống cạn năm hoặc sáu ly rượu, đức vua nói với hầu tước:

- Này, hầu tước, khanh có muốn trở thành con rể của ta hay không, tất cả là do khanh quyết định.

Chàng thanh niên sung sướng chấp nhận niềm vinh hạnh mà đức vua vừa giành cho và đám cưới được tổ chức ngay tức thì. Chú mèo trở thành một vị vương giả, có đời sống sung sướng và chú rượt đuổi lũ chuột nhất chỉ để giải trí mà thôi.

